

РЕШЕНИЕ

№ 19306

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИНА Д. НИК.
като разгледа докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско дело № 20231110112771 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени отрицателни установителни искове с правно основание чл.439, вр.чл. 124, ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1 ЗЗД и с правно основание чл. 439, вр. чл. 124, ал.1 ГПК, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че срещу него е образувано изп. д. № .. при ЧСИ И.. Това изп. дело било образувано по издаден в полза на „..“ ЕАД изпълнителен лист от дата 19.12.2012 г. по гр. д. №58473/2012 г. по описа на СРС, 38 с-в, за следните суми: 4276.47 лв. главница, 511.77 лв. договорна лихва за периода 23.03.2012 г. до 06.12.2012 г., 209.61 лв. наказателна лихва за периода от 30.03.2012 г. г. до 06.12.2012 г., ведно със законната лихва от 07.12.2012 г. до окончателното плащане на вземането, такса от 60 лв., както и 201.16 лв. държавна такса, и 722.56 лв. адвокатско възнаграждение. Ищецът поддържа, че последното изпълнително действие по него било от 06.06.2017 г. и твърди, че вземането по изпълнителния лист е било погасено по давност, което обуславя интерес от предявяване на отрицателен установителен иск. Правния интерес от завеждане на иска срещу „..“ ЕООД обосновава с твърденията, че по си,ата на договор за цесия от 21.06.2022 г. последният е придобил процесното вземане.

Ответникът оспорва предявените искове. Претендира разноски.

С молба становище от 23.10.2023 г. обаче е признал предявената срещу него претенция.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съобразно общоприетото становище в правната теория и съдебна практика погасителната давност не води до погасяване на самото вземане, а на възможността да бъде принудително изпълнено. Вземането продължава да съществува като естествено и длъжникът продължава да дължи, но възможността да бъде изпълнено е ограничена само до доброволното му изпълнение – чл. 118 ЗЗД. В този смисъл следва да се разбира и търсената с процесните отрицателни установителни искове съдебна защита – установяване недължимост на вземане поради давност като правен резултат означава установяване, че същото е погасено по давност, т.е., че е погасена възможността за принудителното му изпълнение, а не че вземането не съществува.

Ответникът е признал, че е изтекла приложимата в случая погасителна давност.

При това положение следва единственият извод за основателност на исковата претенция и като такава същата следва да бъде уважена.

При този изход на спора на ищеца следва да се присъдят своевременно поисканите разноски за производството в размер на 664.41 лв.

С оглед изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. ..., срещу „...“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, .. № .., иск с правно основание чл.439, вр. чл.124, ал.1 ГПК, че Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. ... не дължи на „...“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, .. № .., сумата 4276.47 лв. главница, 511.77 лв. договорна лихва за периода 23.03.2012 г. до 06.12.2012 г., 209.61 лв. наказателна лихва за периода от 30.03.2012 г. до 06.12.2012 г., ведно със законната лихва от 07.12.2012 г. до окончателното плащане на вземането, такса от 60 лв., както и 201.16 лв. държавна такса, и 722.56 лв. адвокатско възнаграждение, за които е бил издаден изпълнителен лист от 19.12.2012 г. по гр. д. №58473/2012 г. по описа на СРС, 38 с-в, поради погасяване по давност.

ОСЪЖДА „..“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, .. № . да заплати на Р. П. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. .. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **664.41** лв. – разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____